

Nr 353.

Av herrar **Holmström** i Gävle och **Bäcklund**, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 50, angående försvarsväsendets ordnande.*

I Kungl. Maj:ts proposition, nr 50, angående försvarsväsendets ordnande, äro under V. *Övergången till den nya härordningen* närmare grunder angivna för personalens minskande till för den föreslagna organisationen erforderligt antal. Beträffande de övertaliga föreslås sålunda: för officerare och underofficerare med vederlikar *övergångsstat*, för äldre underbefäl *avskedersättning* och för övrig kontraktsanställd personal såsom maskinister, verkmästare, verkstadsföreståndare m. fl., *avskedersättning* eller *förtidspensionering*. Emellertid finnes vid krigsmakten ännu en grupp befattningshavare, som beröres av omorganisationen, nämligen den *indelta personal*, som fortfarande kvarstår i tjänst och som under den senaste tiden varit inbeordrad till tjänst vid regementena *utöver* densamma åliggande tjänstgöringstid. Om genom ett riksdagens beslut rörande försvarsväsendet denna personal ej längre kommer att tagas i anspråk för sådan tjänst, bör hänsyn därtill tagas i övergångsbestämmelserna.

Dessa indelta hava varit av stort värde under tider, då vakanserna i underbefälskadern hotat tjänstens behöriga gång vid truppförbanden. Ett flertal av dem hava under sådana perioder varit inkallade i tjänstgöring året om, oftast i viktiga och krävande befattningar, såsom i egenskap av köks- och matsalsunderbefäl, dagkorpraler, sjukvårdare, handräckningsbefälhavare o. d. Dessa hava sålunda blivit helt beroende av militärtjänsten. I många fall ansökte de om avsked omkring 1914—1915, vilket då emellertid icke kunde beviljas annat än för hälsoskäl. I stället inkallades de till längre tjänstgöring, under vilken de så småningom drogos från sitt civila arbete och bundos vid tjänsten i lika hög grad som fast anställd personal. Man kan sålunda med fog säga, att det är tjänstens krav, som fört dem i det läge, vari de nu befinna sig. Dessa torde därför med fullt berättigande kunna göra anspråk på gottgörelse i någon form, om de icke mera kunna tagas i anspråk för ständigt tjänstgöring.

Det är sålunda angeläget, att den indelta personalen, som hittills tjänstgjort under större delen av året, men icke längre kan påräkna sådan tjänstgöring, hålles skadeslös. Då det gäller att finna en form för rättvis ersättning åt nämnda befattningshavare bör hänsyn tagas till huru lång tid de varit inkallade till tjänstgöring under större delen av året. Sådan tjänstgöring synes då böra ligga till

grund för *avskedersättning* efter samma grunder, som för äldre underbefäl, varjämte naturligtvis pension, gratial och dylikt i vanlig ordning utgår.

På grund av vad vi ovan anført, få vi sålunda hemställa, att riksdagen beslutar,

att sådana indelta, som under de senaste åren tjänstgjort vid sina regementen under större delen av året, tillerkännas avskedersättning efter samma grunder, som föreslagits för äldre underbefäl, varvid minst sex månaders tjänstgöring per år må räknas såsom fullgjort tjänsteår.

Stockholm den 16 mars 1925.

Nils Holmström.

Helge Bäcklund.
